

Księga Daniela - numer sto siedemdziesiąt siedem

Zapiecztowanie 144 000: spostrzeżenia z widzenia Daniela i symboliki proroczej

Jeff Pippenger
2024-04-07

W rozdziale dziesiątym Daniel został dotknięty trzykrotnie: po raz pierwszy i ostatni przez Gabriela, a środkowego dotknięcia dokonał Chrystus. To przy tym środkowym dotknięciu Daniel najmocniej odczuł swoje skażenie, ponieważ środkowy punkt orientacyjny prawdy symbolizuje bunt. To Michał dotknął Daniela po raz drugi, gdyż zstąpił po upływie dwudziestu jeden dni.

Pod koniec trzech i pół symbolicznych dni, podczas których dwaj świadkowie z jedenastego rozdziału Objawienia leżą martwi na ulicy, głos wskrzesza tych dwóch świadków. Jest to głos archanioła, który dokonuje zmartwychwstania. Zstąpienie Michała w dziesiątym rozdziale Księgi Daniela, w dwudziestym drugim dniu, odpowiada zmartwychwstaniu dwóch świadków w roku 2023. Gdy dwaj świadkowie leżeli martwi na ulicy, Ezechielowi ukazano ich rozproszone kości i zapytano go, czy sądzi, że owe martwe, suche kości w dolinie mogą zostać wskrzeszone; a jedyna odpowiedź, jakiej Ezechiel udzielił, brzmiała: „Panie, Ty wiesz.”

Następnie Ezechielowi polecono prorokować do kości; uczynił to, a gdy to uczynił, zostały one połączone ze sobą, lecz wciąż nie ożyły. Pierwsze prorocstwo Ezechiela polegało na zgromadzeniu kości, lecz potrzebne było drugie prorocstwo, aby wskresić kości jako wojsko. Drugie prorocstwo Ezechiela było prorocstwem trzeciego biada, co zostało przedstawione przez cztery wiatry, które tchnęły życie w kości. Pierwszy Adam został stworzony doskonałym, lecz potem zgrzeszył i przekazał śmierć całemu swemu potomstwu. Zmartwychwstanie martwych kości Ezechiela jest równoległe do stworzenia Adama w jego doskonałości, gdyż Adam został najpierw ukształtowany, a następnie Pan tchnął w niego dech życia.

Nie oznacza to, że dwaj świadkowie otrzymują uwielbione ciała, gdy zostają wskrzeszeni, bo to nie nastąpi przed drugim przyjściem, lecz ich zmartwychwstanie koresponduje z wizją Daniela dotyczącą sprawczej „marah”, gdy zostają przemienieni na obraz tego, co wówczas oglądają. Krok po kroku proces zapiecztowania jest bardzo starannie przedstawiony przez prorockie świadectwo.

W jedenastym rozdziale Księgi Objawienia, "po trzech i pół dnia Duch życia od Boga wszedł" w tych dwóch świadków, "a oni" następnie "stanęli na nogi; i wielki strach padł na tych, którzy ich widzieli", a potem rozległ się "wielki głos z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj. I wstąpili do nieba w obłoku; a ich nieprzyjaciele patrzyli na nich."

Najpierw Duch wstąpił w nich, potem stanęli na nogach, a gdy stanęli, padł strach na ich wrogów, którzy wcześniej radowali się z ich śmierci. Wtedy głos wzywa ich, by wstąpili, a ich wrogowie są świadkami tego wydarzenia. U Ezechiela najpierw zostają ukazani jako rozproszeni i martwi w

dolinie, potem zostaje ogłoszone proroctwo, które ich gromadzi, a następnie drugie proroctwo sprawia, że stają jako potężna armia. U Daniela najpierw widzi wielkie widzenie, które powoduje rozdzielenie na dwie grupy, a następnie zostaje trzykrotnie dotknięty.

Po raz pierwszy, gdy go dotknięto, nie miał sił, był pogrążony w głębokim śnie, a jego twarz była zwrócona ku ziemi. Sen symbolizuje śmierć. A jednak usłyszał wypowiedziane słowa.

Nie dziwcie się temu: bo nadchodzi godzina, w której wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą jego głos. Jan 5:28.

Gabriel sprawił, że Daniel padł na ręce i kolana, po czym rozkazał mu wstać, co też uczynił, choć drżał. Wówczas usłyszał słowa Gabriela, lecz oniemiał. Ezechiel również miał widzenie Chrystusa i wywołało ono podobny ciąg wydarzeń.

A nad sklepieniem, które było nad ich głowami, było coś jakby podobieństwo tronu, wyglądem jak kamień szafirowy; a na podobieństwie tronu było coś jakby podobieństwo postaci człowieka u góry na nim. I widziałem coś jak barwę bursztynu, jak wygląd ognia dokoła w jego wnętrzu, od wyglądu jego bioder w górę i od wyglądu jego bioder w dół; widziałem jakby wygląd ognia, a wokół niego była jasność. Jak wygląd łuku, który jest w chmurze w dzień deszczu, taki był wygląd tej jasności dokoła. Taki był wygląd podobieństwa chwały Pana. A gdy to ujrzałem, padłem na twarz i usłyszałem głos mówiącego. I rzekł do mnie: Synu człowieczy, stań na nogi, a będę do ciebie mówił. I duch wszedł we mnie, gdy do mnie mówił, i postawił mnie na nogi, tak że słyszałem tego, który do mnie mówił. Ezechiel 1,26–2,2.

Wizja sprawiła, że zarówno Ezechiel, jak i Daniel zostali uniżeni do prochu i padli twarzą na ziemię. W tym stanie obaj wciąż słyszeli słowo Pana i obaj zostali postawieni na nogi, aby słyszeć słowa, które do nich mówiono, a gdy je usłyszeli, "Duch wstąpił w nich". Zjednoczenie z Boskością dokonuje się przez przyjęcie Słowa Bożego przekazywanego przez Ducha Świętego. „Słowo” jest tym, co przekazuje boskość ludzkości. Tę prawdę trzeba uznać, aby zrozumieć powagę i znaczenie historii prorockiej, którą Gabriel przekazuje Danielowi w rozdziale jedenastym. Historia prorocka przedstawiona w rozdziale jedenastym jest kanałem, przez który święty olej jest przekazywany mądrym pannom.

W przypadku Ezechiela otrzymuje on natychmiast polecenie, aby przekazać poselstwo adwentyzmowi laodycejskiemu, choć od samego początku zostaje poinformowany, że adwentyzm laodycejski nie wysłucha jego słów, gdyż są domem buntowniczym. Doświadczenie Ezechiela jest doświadczeniem Izajasza z szóstego rozdziału, a zatem na podstawie dwóch świadków, gdy Bóg budzi Daniela ze snu, który jest symbolem śmierci, Daniel otrzymuje poselstwo dla buntowniczego domu adwentyzmu laodycejskiego, lecz oni go nie usłyszą.

Daniel zostaje następnie dotknięty po raz drugi przez samego Chrystusa, który dotyka warg Daniela, tak jak dotknął warg Izajasza węglem z ołtarza. Wtedy Daniel mógł mówić, lecz nadal był bez siły i wciąż nie miał tchu. Według Ezechiela tchnienie przychodzi wraz z przesłaniem „czterech wiatrów”, które było drugim proroctwem Ezechiela. Proroctwo Ezechiela o czterech wiatrach współbrzmi z trzecim dotknięciem Daniela, bo to wtedy tchnienie wstępuje w kości i

powstają jako potężna armia. To przy trzecim dotknięciu Daniel zostaje wzmocniony.

18 lipca 2020 roku lud Boży czasów ostatecznych został rozproszony i wszedł w czas zwłoki z przepowiedni. Historia pieczętowania została zilustrowana w historii od 22 października 1844 roku aż do buntu z 1863 roku. Przedstawiona tam linia historii nakłada się na okres od 11 września 2001 roku aż do prawa niedzielnego, ale nakłada się również na historię od 18 lipca 2020 roku aż do prawa niedzielnego. To prorocze zjawisko opiera się na fakcie, że symbole mają więcej niż jedno znaczenie, a znaczenie należy ustalać na podstawie kontekstu, w którym są stosowane.

Gdy rozważamy przyjście i dzieło któregośkolwiek z trzech aniołów, rządzi nimi ten sam ciąg wydarzeń. Przychodzą w chwili, gdy związane z nimi proroctwo zostaje odpieczętowane. To proroctwo opiera się na trzech etapach: jego nadejściu, jego wzmocnieniu oraz zamkniętych drzwiach na jego końcu. W tej historii istnieją także inne kamienie milowe, lecz pierwszym z trzech kamieni milowych próby jest przyjście któregośkolwiek z trzech aniołów — właśnie w tym punkcie proroctwo zostaje odpieczętowane. Orędzie, które zostaje odpieczętowane, jest wzmocnione przez potwierdzenie, a to potwierdzenie i wzmocnienie następnie poddają próbę mężczyźni i kobiety tej historii. Zakończenie tej historii przynosi test lakmusowy, który pokazuje, czy ci, którzy stają wobec trzeciej próby, są mądrzy czy nierozsądni.

W historii od 11 września 2001 do ustawy niedzielnej można rozpoznać trzech aniołów. Pierwszy przybył 11 września 2001, drugi przybył 18 lipca 2020, a trzeci przybędzie wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną (test lakmusowy). 22 października 1844 odpowiada 11 września 2001, rok 1856 odpowiada 18 lipca 2020 roku, a 1863 odpowiada ustawie niedzielnej. Co za tym idzie, okres od 22 października 1844 do 1863 roku również odpowiada okresowi od 18 lipca 2020 do ustawy niedzielnej, gdyż 18 lipca nastąpiło przyjście drugiego anioła w historii pieczętowania. Dalsza historia wciąż jest poprawnie identyfikowana po prostu jako kamienie milowe każdego anioła.

18 lipca 2020 roku została odpieczętowana prawda, która miała poddać próbnie to pokolenie. Drugim krokiem w tej historii jest wzbudzenie dwóch świadków. Następnie są oni poddawani próbie co do tego, czy przyjmą światło wówczas objawione, co właśnie dzieje się teraz. Potem przy ustawie niedzielnej (papierku lakmusowym) zostanie ujawnione, kto jest, a kto nie jest panną mądrą. Gdy rozważamy tę historię po prostu jako strukturę pojedynczego anioła, a następnie nakładamy okres od 22 października 1844 roku aż do buntu z roku 1863 na historię od 18 lipca 2020 roku aż do ustawy niedzielnej, stwierdzamy, że w roku 1849 siostra White wskazała, iż Pan po raz wtóry wyciągnął swą rękę, aby zgromadzić ostatkę swego ludu.

Od 22 października 1844 roku do 1849 roku lud Boży był rozproszony. W 1850 roku przygotowali drugą z dwóch tablic Habakuka. W styczniu 1851 roku zamieszczali ogłoszenie o nowej tablicy w Review. Lud Boży był rozproszony, a trzeci anioł przyszedł ze światłem. Potem Bóg zaczął ich ponownie gromadzić i dał graficzne przedstawienie poselstwa, które mieli głosić, tak jak uczynił to w 1842 roku. Światło, które pojawiło się 22 października 1844 roku, było wzrostem poznania i nadal, pod Jego kierownictwem, się rozwijało, a w 1856 roku przedstawiono zwieńczenie tego światła. To światło dotyczyło „siedmiu czasów”, które było pierwszym światłem dostrzeżonym

przez Williama Millera i które przedstawiono jako jedno z proroctw, które spełniły się 22 października 1844 roku.

Światło "siedmiu czasów" w 1856 roku było zarazem zwieńczeniem wzrostu poznania danego Millerowi, posłańcowi pierwszego anioła, a także końcowym światłem trzeciego anioła, które zostało dane 22 października 1844 roku. Odrzucenie tego światła w 1856 roku było zarówno odrzuceniem wzrostu poznania odpieczętowanego w 1798 roku, jak i wzrostu poznania odpieczętowanego 22 października 1844 roku; dokonali tego ci, którzy wówczas przeszli z doświadczenia Filadelfii do doświadczenia Laodycei. Bunt z 1863 roku był trzecim i zarazem papierkiem lakmusowym, co uwidoczniło się w sfalszowanym wykresie, który usunął światło "siedmiu czasów".

Pierwsze rozczarowanie z 19 kwietnia 1844 roku zostało sprowadzone na filadelfijski ruch pierwszego anioła przez to, że Bóg zakrył swoją ręką błąd w niektórych liczbach na pionierskiej tablicy z 1843 roku. Pierwsze rozczarowanie z 18 lipca 2020 roku zostało sprowadzone na laodycejski ruch trzeciego anioła przez ludzi, którzy zlekceważyli fakt, że 22 października 1844 roku Chrystus podniósł swoją rękę ku niebu i przysiągł, że czasu już nie będzie. 18 lipca 2020 roku odpieczętowano przesłanie, które miało poddać próbie to pokolenie panien. Podobnie jak w 1850 roku, Pan w 2023 roku wyciągnął po raz drugi swoją rękę, aby zebrać razem martwe kości Ezechiela, które leżały martwe na ulicy od 18 lipca 2020 roku. Do roku 1851 powstało nowe wizualne przedstawienie przesłania, które było wypełnieniem proroctwa z drugiego rozdziału Księgi Habakuka, wskazując tym samym, że po 2023 roku Pan będzie miał nowy żywy sztandar, który podniesie, a który jest typologicznie przedstawiony przez dwie tablice Habakuka.

Dwie tablice Habakuka zostały zobrazowane przez dwie tablice Dziesięciu Przykazań, a także przez dwa chleby kołysane podczas święta Pięćdziesiątnicy. Sto czterdzieści cztery tysiące są określani jako ofiara z pierwocin i są tymi, o których mowa u Malachiasza, że przedstawiają ofiarę „jak za dawnych dni, jak w latach minionych”. Zostają podniesieni jako ofiara kołysana, którą ujrzy cały świat.

Przebudzenie stu czterdziestu czterech tysięcy zaczyna się od zgromadzenia, a to zgromadzenie dokonuje się przez Słowo Boże, bo martwe kości u Ezechiela są gromadzone przez słuchanie Słowa Bożego, gdy są jeszcze martwe. Ezechiel reprezentuje ludzkie narzędzie, które głosi orędzie gromadzące kości, gdy Pan po raz drugi wyciąga swoją rękę, aby zgromadzić swą resztkę. Izajasz, Jeremiasz, Daniel, Jan i Ezechiel wszyscy wskazują na ludzki element, który przekazuje Boże orędzie martwym, suchym kościom.

Gdy kości zostają zgromadzone, Pan objawia wzrost poznania, który zostaje odpieczętowany tuż przed zamknięciem czasu próby, a poznanie to jest przedstawione jako „ta część proroctwa Daniela, która odnosi się do dni ostatecznych”. W drugim proroctwie Ezechiela światłem, które zostaje odpieczętowane, jest trzecie biada, czyli poselstwo wschodniego wiatru, które tchnie życie w kości i sprawia, że stają one jako potężne wojsko. Światło objawione Danielowi to światło przedstawione przez króla północy w rozdziale jedenastym. Razem Ezechiel i Daniel przedstawiają „tę część proroctwa Daniela, która odnosi się do dni ostatecznych”, a jest nią wieść o

(wschodnim) wietrze i królu (północy).

Lecz wieści ze wschodu i z północy zaniepokoją go; dlatego wyruszy w wielkim gniewie, by niszczyć i całkowicie wytracić wielu. Daniela 11:44.

W roku 1856 Pan zamierzył dokończyć dzieło pieczętowania swego ludu, lecz oni zbuntowali się. Poselstwem, którym zamierzał się posłużyć, aby wyprowadzić ich z ich laodycejskiego stanu, było „siedem czasów” z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej. Gdy Pan zaczął gromadzić swój lud w lipcu 2023 roku, ponownie przedstawił im poselstwo o „siedmiu czasach” i, między innymi, wskazał, że w antytypicznym Dniu Pojednania miała zabrznieć trąba jubileuszowa, a także właśnie wtedy miała zabrznieć siódma trąba. Trąba jubileuszowa jest symbolem „siedmiu czasów”, a siódma trąba jest trzecim biada. Gdy Michał zstąpił w dziesiątym rozdziale Księgi Daniela, Daniel przedstawiał tych, którzy osiągają doświadczenie tych, którzy modlą się modlitwą z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, oraz tych, którzy usiłują zrozumieć proroczą tajemnicę drugiego rozdziału Księgi Daniela.

Daniel przedstawia tych, którzy zostali zgromadzeni głosem Boga, a następnie stają na swoich nogach, umocnieni, by głosić poselstwo ze wschodu i z północy. Głoszą to poselstwo aż do rychło nadchodzącego prawa niedzielnego. Proces wzbudzania owego wojska jest bardzo szczegółowym tematem prorocstwa, a punkt, w którym Boskość zaczyna być łączona z człowieczeństwem w wypełnieniu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, rozpoczął się w historii, którą przedstawia werset jedenasty jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Historia przedstawiona od pierwszego wersetu jedenastego rozdziału Księgi Daniela aż do wersetu szesnastego wypełnia ukrytą historię wersetu czterdziestego, to jest „tę część prorocstwa Daniela odnoszącą się do dni ostatecznych”.

Gdy zaczynamy rozważać wersety trzynasty do piętnastego jedenastego rozdziału Księgi Daniela, które po raz pierwszy wypełniły się w bitwie pod Panion w 200 r. p.n.e., konieczne jest zrozumienie znaczenia tych wersetów. Panion jest trzecią z trzech wojen zastępczych. Pierwsza bitwa zakończyła się zwycięstwem papieżstwa i jego zastępczej armii, Stanów Zjednoczonych, w roku 1989. Następna bitwa, przedstawiona przez wersety jedenasty i dwunasty, która wypełniła się w bitwie pod Rafią, król południa (Rosja), pokona króla północy i jego zastępczą armię na Ukrainie. Trzecia bitwa będzie podobna do pierwszej: papieżstwo (król północy) zwycięży nad komunizmem (Organizacją Narodów Zjednoczonych) przy pomocy swojej zastępczej armii (Stanów Zjednoczonych). Lecz trzecia wojna zastępcza, którą jest bitwa pod Panion, zapoczątkuje także III wojnę światową.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Jak zawiłe układy podobne do kół były pod kierunkiem ręki znajdującej się pod skrzydłami cherubów, tak zawiła gra ludzkich wydarzeń jest pod Bożą kontrolą. Pośród sporów i zgiełku narodów Ten, który zasiada nad cherubami, wciąż kieruje sprawami ziemi.

Przemawia do nas historia narodów, które kolejno zajmowały wyznaczony im czas i miejsce, nieświadomie dając świadectwo prawdzie, której znaczenia same nie pojmowały. Każdemu

narodowi i każdemu człowiekowi naszych czasów Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dziś ludzie i narody są mierzeni pionem w ręku Tego, który się nie myli. Wszyscy własnym wyborem rozstrzygają o swoim losie, a Bóg kieruje wszystkim, aby wypełnić swoje zamysły.

Historia, którą wielki JA JESTEM nakreślił w Swoim Słowie, łącząc ogniwo po ogniwie w proroczym łańcuchu, od wieczności minionej po wieczność przyszłą, mówi nam, gdzie dziś jesteśmy w pochodzie wieków i czego można oczekiwać w czasie, który ma nadejść. Wszystko, co proroctwo zapowiedziało jako mające się spełnić, aż do chwili obecnej, zostało zapisane na kartach historii i możemy być pewni, że wszystko, co jeszcze ma nadejść, wypełni się we właściwej kolejności.

Ostateczne obalenie wszelkich ziemskich panowań jest wyraźnie przepowiedziane w słowie prawdy. W proroctwie wypowiedzianym, gdy wyrok Boży został ogłoszony nad ostatnim królem Izraela, zawarte jest przesłanie:

„Tak mówi Pan Bóg: Usuń diadem i zdejmij koronę: ... wywyższ unижonego, a poniż wyniosłego. Obalę, obalę, obalę to; i nie będzie już, aż przyjdzie Ten, któremu przysługuje do tego prawo; i dam Mu to.” Ezechiel 21:26, 27.

Korona zabrana Izraelowi kolejno przeszła do królestw Babilonu, Medo-Persji, Grecji i Rzymu. Bóg mówi: „Nie będzie jej więcej, aż przyjdzie Ten, któremu się ona należy; i Jemu ją dam”.

Ten czas jest bliski. Dziś znaki czasu świadczą, że stoimy na progu wielkich i doniosłych wydarzeń. Wszystko na naszym świecie jest w poruszeniu. Na naszych oczach spełnia się proroctwo Zbawiciela o wydarzeniach, które poprzedzą Jego przyjście: 'Usłyszycie o wojnach i pogłoskach o wojnach... Naród powstanie przeciw narodowi, a królestwo przeciw królestwu: i będą głody, zarazy i trzęsienia ziemi w różnych miejscach.' Mateusza 24:6, 7.

Obecna chwila jest czasem najżywszego zainteresowania dla wszystkich żyjących. Władcy i mężowie stanu, ludzie zajmujący stanowiska zaufania publicznego i władzy, myślący mężczyźni i kobiety ze wszystkich warstw społecznych, mają uwagę skupioną na wydarzeniach rozgrywających się wokół nas. Śledzą napięte, niespokojne stosunki panujące między narodami. Dostrzegają natężenie, które ogarnia każdy ziemski żywioł, i zdają sobie sprawę, że coś wielkiego i rozstrzygającego wkrótce ma się wydarzyć — że świat stoi u progu potężnego kryzysu.

Aniołowie powstrzymują teraz wichry niezgody, aby nie powiały, dopóki świat nie zostanie ostrzeżony o nadciągającej zagładzie; lecz zbiera się burza, gotowa runąć na ziemię; a gdy Bóg rozkaże swoim aniołom uwolnić wichry, rozegra się taka scena niezgody, jakiej żadne pióro nie zdoła opisać.

Biblia — i tylko Biblia — daje właściwy obraz tych spraw. Tu są objawione wielkie ostateczne sceny w dziejach naszego świata, wydarzenia, które już rzucają przed sobą cienie; odgłos ich zbliżania się sprawia, że ziemia drży, a serca ludzi mdleją ze strachu.

"Oto Pan pustoszy ziemię, obraca ją w pustkowie, wywraca ją do góry nogami i rozprasza jej mieszkańców.... Przekroczyli prawa, zmienili ustawę, złamali wieczne przymierze. Dlatego przekleństwo pożarło ziemię, a mieszkający w niej doznali spustoszenia.... Ustaje wesołość bębenków, milknie zgiełk tych, co się weselą, ustaje radość harfy.' Izajasza 24:1-18.

"'Biada dniowi! bo bliski jest dzień Pana, i jako zniszczenie od Wszechmogącego nadejdzie.... Nasiono zgniło pod ich skibami, spichlerze są spustoszone, stodoły są zburzone; bo zboże uschło. Jakże jęczą zwierzęta! stada bydła błakają się, ponieważ nie mają pastwiska; nawet trzody owiec są spustoszone.' 'Winorośl uschła, a figowiec marnieje; granatowiec, także palma i jabłoń, nawet wszystkie drzewa na polu uschły: bo radość uschła spośród synów ludzkich.' Joela 1:15-18, 12."

'Boli mnie aż do głębi serca; ... Nie mogę milczeć, bo usłyszałaś, o duszo moja, dźwięk trąby, zew wojenny. Wołają: Zagłada za zagładą; bo cała ziemia jest spustoszona.'

'Spojrzałem na ziemię, a oto była bezkształtna i pusta; i na niebiosa — nie było w nich światła. Spojrzałem na góry, a oto drżały, a wszystkie pagórki kołysały się. Spojrzałem, a oto nie było człowieka, a wszystkie ptaki niebios uleciały. Spojrzałem, a oto żyzna kraina była pustkowiec, a wszystkie jej miasta były zburzone.' Jeremiasza 4:19, 20, 23-26.

'Biada! Bo wielki jest ten dzień, nie ma mu równego: to czas ucisku Jakuba, lecz on zostanie z niego wybawiony.' Jeremiasza 30:7. Edukacja, 178-181.